

GRUŠENJKA

BOŽJA PREVIDNOST PRIPOVEDKA

Bila je žena, ki je sedela ves božji dan na hišnem pragu in gledala s prekrižanimi rokami po ljudeh, ki so šli mimo vsak po svojem opravku. Nikdar ni zakurila ognja na ognjišču, nikdar si ni skuhala kaše. Ni imela namreč ne treskice drvi ne lončka moke. Po tleh je bila nesnaga in nered, po stenah pa polno pajčevin.

Neki večer je bila ta žena zelo lačna. Sedela je spet na pragu in se ozirala po mimoidočih. Po cesti je prišlo mlado dekletce z vrečo moke na glavi.

»Kdo ti je dal to moko?« jo vpraša žena na pragu.

»Božja Previdnost,« odgovori deklica in gre veselo naprej.

Naslednji večer je bil hud mraz. Sedela je žena spet na pragu in videla starčka, ki je nesel butaro drv.

»Kdo vam je dal ta drva?« ga vpraša žena na pragu.

»Božja Previdnost,« odgovori starček in gre zadovoljen pod težkim bremenom proti domu.

Tretji večer bi se bila žena rada ogrnila z ruto, pa je bila ta zelo raztrgana. Po cesti je prišla ženica, ki je nesla v naročju zavoj volne.

»Kdo vam je dal to volno?« jo vpraša žena na pragu.

»Božja Previdnost,« reče ženica in gre veselo naprej.

Vsak le: božja Previdnost!

Žena je postala zelo lačna, in vedno hujši mraz jo je tresel. Pa je vstala, zaprla hišo in rekla:

»Poiščem tudi jaz to božjo Previdnost! Prav dobra oseba mora to biti. Saj daje vsem, kar žele.«

Gre in gre in pride do mlina. Pri vratih je stalo mlado dekle vse belo po laseh in po obleki. Ko je zagledala našo ženo, jo je povabila: »Pomagajte, da napolniva vreče z moko. Sem sama in imam vse polno dela, da ne vem, kdaj ga zmorem.«

»Mi je žal, a ne smem muditi. Iščem namreč božjo Previdnost.«

Gre in gre in pride do velikega gozda. Na stezi je bil starček, ki je vezal butare drv. Ko je zagledal ženo, jo je povabil: »Pomagajte, da zveževa te butare. Bo namreč kmalu noč in moram domov.«

»Mi je žal, a ne smem muditi. Iščem namreč božjo Previdnost.«

Gre in gre in pride do revne bajte. Na pragu je sedela ženica in predla volno. Ko je zagledala našo ženo, jo je povabila: »Pomagajte, da spredeva to volno. Moram jo še nocoj izročiti nevesti za poročni dan.«

»Mi je žal, a ne smem muditi. Iščem namreč božjo Previdnost.«

Gre in gre. Solnce je tonilo za goro, in mrak se je bližal. Trudnost je ženo vlekla k tлом. Kje je neki ta božja Previdnost in kakšen je njen obraz, da jo spozna? Šele zdaj je pomislila o tem in se stresla.

Pa je zaslišala fantiča, ki je pel kot slavček. Šla mu je naproti in ga vprašala: »Fantič, ali si srečal kje tod okoli božjo Previdnost?«

Fantič se je nasmehnil: »Božjo Previdnost srečate povsod.«

»Kako naj jo pa spoznam? Opiši mi jo!«

»Božje Previdnosti ni mogoče opisati. Večkrat gremo prav blizu nje, pa je ne spoznamo.«

In fantič ji je obrnil hrbet in pel naprej.

»Kako sem bila neumna!« je vzkliknila žena in zbežala po poti nazaj. Našla je ženico, ki je še vedno predla.

»Želite, da vam pomagam, ženica?«

»Bog vas blagoslovi za to!«

In je pomagala pri preji do mraka.

»Zdaj pa k večerji,« je rekla ženica. Bila je gorka kaša in košček kruha s sirom. Naša žena, ki že dolgo ni ničesar okusila, je vsa oživila.

»Za vašo pomoč pa vzemite tukaj ta kos preje. Ko boste spet kaj potrebovali, pa se kar vrnite. Saj poznate pot.«

Žena je hvaležna vzela dar in se poslovila.

Našla pa je ob gozdu starčka, ki je vezal butare drv.

»Želite, da vam pomagam, starček?«

»Bog vas blagoslovi za to?«

In pomagala je pri vezanju drv. Ko sta končala, je rekel starček: »Vzemite to butaro drv, da si zakurite ogenj na ognjišču! Gozd je moj. Kadar boste potrebovali drv, kar pridite sem. Saj poznate pot.«

Žena je hvaležno vzela dar in se poslovila.

Prišla pa je do mlina in videla dekle, ki je še vedno polnila vreče.

»Želiš, da ti pomagam, dekle?«

»Bog vas blagoslovi za to!«

In sta polnili vreče do trde noči. Po končanem delu pa ji je dala mlinarica vrečo moke in rekla: »Specite si kruha! Ko vam ta poide, pa se vrnite sem! Saj poznate pot.«

Vsa zadovoljna je šla žena domov. Toliko lepih reči se je naučila. Počedila je vso hišo, zakurila ogenj, spekla kruh in si spletla iz volne veliko ruto.

Nikdar več ni sedela na pragu s prekrižanimi rokami.